

ning, der i lokale områder kan danne grundlag for en indsatsplan. Når de nærmere krav til indsatsplanerne er blevet fastlagt, forventes det således at være relativt let for amt, kommune eller vandværk i disse lokale områder at justere plangrundlaget, således at det kan danne udgangspunkt for at gennemføre en indsatsplan. Dette forudsætter dog som nævnt ovenfor, at der udarbejdes et regionplantillæg, der fastlægger indsatsområdet.

For de yderligere opgaver, der følger af udarbejdelsen af indsatsplanerne, og som ligger udover den planlægning, som amterne allerede i dag udfører, kan der ske kompensation ifølge det udvidede totalrammepincip. Takten for planlægningen og den heraf følgende kompensation bør derfor fastsættes i forbindelse med forhandlingen af de årlige finanslove.

Kommunalbestyrelsen skal, i det omfang man er vandforsyningsejer, desuden anvende ressourcer på overvågningsboringer, jf. lovforslagets § 1, nr. 18, (ny § 59 a i vandforsyningsloven) og pkt. 3.1.2. Omkostningerne til dette forventes brugerfinansieret, det vil sige over vandpriserne.

De kommunale myndigheder påføres omkostninger i forbindelse med indgåelse af dyrkningsaftaler, jf. lovforslagets § 1 nr. 5, (ny § 13 d i vandforsyningsloven) eller i forbindelse med rådighedsindskrænkninger, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, (ny § 26 a i miljøbeskyttelsesloven). Omkostningerne til dette kan også brugerfinansieres, i det omfang der kan peges på konkrete vandforsyninger, der har fordel af det.

Ministeren forventes at delegerer sin kompetence til at træffe afgørelse i sager, der vedrører uenighed om indsatsplaner, aftaler om dyrkningsrestriktioner, taktfastsættelse ved samarbejde mellem flere kommuner samt klager vedrørende kommunale og amtskommunale afgørelser, til Miljøstyrelsen. I den indledende fase må der forventes et antal klagesager til Miljøstyrelsen som følge af den nye lovgivning på området.

De nye og ændrede opgaver på det kommunale og amtskommunale område vil kunne fordrer kompensation gennem det udvidede totalbalanceprincip. Omfanget heraf beror, jf. ovenfor, på den nærmere tilrettelæggelse af indsatsen og skal forhandles med de kommunale parter.

Det forudsættes i overensstemmelse med aftalen om Vandmiljøplan II, at der i forbindelse med de årlige finanslovsforhandlinger fremskaffes finansiering af nettomerudgifterne ved lovforslaget ved omprioritering indenfor Miljø- og Energiministeriets og Fødevareministeriets budgetrammer og det samlede statsbudget.

I sammenhæng hermed er regeringen indstillet på at undersøge mulighederne for at inddrage amterne mere direkte ud fra ønsket om bedre overensstemmelse mellem kompetence og finansiering, når det drejer sig om beskyttelsen af de regionale grundvandsressourcer.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

Der foreligger ikke undersøgelse af, i hvilket omfang forslaget har erhvervsøkonomiske konsekvenser. Det vurderes, at dette i høj grad vil bero på, i hvilket omfang ministeren agter at udmønte de givne bemyndigelser, og de lokale myndigheder og vandforsyningers anvendelse af de udstukne rammer. Det er således amternes, kommuners og vandforsyningernes konkrete anvendelse af de foreslåede virkemidler, der har erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Lovforslaget forventes ikke at påføre erhvervene administrative mer- eller mindreudgifter.

5. Miljømæssige konsekvenser af lovforslaget.

Det vurderes, at forslaget vil have positive miljømæssige konsekvenser. Det er lovens formål, at der skal ske en koordineret og helhedsorienteret beskyttelse af grundvandsressourcerne. På visse områder er de lokale myndigheders opgave bundne, f.eks. amternes udarbejdelse af indsatsplan i de prioriterede områder og realisering af disse via de eksisterende virkemidler, herunder bl.a. anvendelse af midler til affaldsdepotoprydning. Herudover forventes, at amter, kommuner og vandforsyninger vil benytte de muligheder, lovforslaget giver, for at foretage en særlig indsats af hensyn til sikring af den fremtidige vandforsyning.

6. Forholdet til EU-retten.

I forhold til EU-retten fastsætter forslaget regler til styrkelse af den regionale indsats i henhold til Rådets direktiv 91/676/EØF om beskyttelse af vand imod forurening forårsaget af nitrater fra landbruget.

I forbindelse med VMP II blev indsatsen i forhold til nitratfølsomme områder opprioriteret. Det skete i forhold til de eksisterende ordninger om statslig skovrejsning eller tilskud til privat skovrejsning, miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger eller økologisk jordbruget.

Til gennemførelse af en forstærket regional indsats i henhold til Vandmiljøplan II fastsætter lovforslaget regler om, at regionalplanerne skal indeholde en udpegning af følsomme indvindingsområder (herunder nitratfølsomme indvindingsområder), indsatsområder